

Sygn. akt II K 943/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Magdalena Buczyńska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Ewy Urmana – Brzosko

po rozpoznaniu dnia 07 września 2016 r. , 10 października 2016 r. , 23 listopada 2016 r., 18 stycznia 2017 r. , 15 marca 2017 r. i 31 maja 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

B. K. (1) , córki S. i H. z d. J. , ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że :

w dniu 08 lutego 2012 r. w Prokuraturze Rejonowej w L. woj. (...) w toku postępowania przygotowawczego sygn. akt 3 Ds 12/12 przeciwko S. M. i M. O. (1) , podejrzanym o czyn z art. 178a § 1 k.k. , po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za zeznawanie nieprawdy lub zatajenie prawdy , złożyła fałszywe zeznania twierdząc , że w nocy z 4 na 5 stycznia 2012 r. nie wyczuła od wyżej wymienionych alkoholu , dodając , że wyczułaby od nich alkohol gdyby wypili , oraz że wymienieni poruszali się „normalnie” , nie zataczali się mówili „normalnie” , nie bełkotali , podczas gdy obecni na miejscu zatrzymania świadkowie złożyli w tym zakresie całkowicie odmienne zeznania , a S. M. i M. O. (1) znajdowali się w stanie nietrzeźwości , co zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu

to jest o czyn z art. 233 § 1 k.k.

1. Oskarżoną B. K. (1) uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje ją na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej B. K. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną B. K. (1) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby ;
4. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonej B. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 330 zł (trzysta trzydzieści złotych) w tym opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 943/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 stycznia 2012 roku funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy (...) Policji, w składzie mł. asp. A. L. i sierż. A. J. w miejscowości N. woj. (...) na ul. (...) około godz. 21:00 zatrzymali do kontroli drogowej samochód

marki S. (...) o nr rej. (...). Powodem zatrzymania tego samochodu był fakt iż samochód ten poruszał się od prawej do lewej krawędzi jezdni. Po zatrzymaniu tego marki S. (...) o nr rej. (...) okazało się iż kierowca tego samochodu był S. M. , od którego wyczuwalna była silna woń alkoholu oraz mówił bełkotliwie. A. L. poprosił S. M. o opuszczenie pojazdu i podejście do radiowozu celem wykonania badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. S. M. miał problem z wyjściem samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), a po wyjściu z niego zataczał się i nie mógł utrzymać równowagi. W tym samym czasie przed samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) zatrzymał się samochód marki M. (...) o nr rej. (...), którym kierował M. O. (1). M. O. (1) po opuszczeniu swojego samochodu od razu ruszył w kierunku policjantów przeprowadzających kontrolę drogową samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), mówiąc – „co wy k. robicie jestem dla Was jak ojciec”. Ponieważ również od M. O. (1) wyczuwalna była silna woń alkoholu, miał on bełkotliwą mowę oraz zataczał się, to A. J. poprosił go o podejście do radiowozu i poddanie się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wobec faktu iż kontroli poddawano dwóch kierowców, funkcjonariusze policji zwrócili się o pomoc do kierownika Sekcji Kontroli Ruchu Drogowego V Wydziału Ruchu Drogowego (...) kom. M. S., który około godz. 21:05 na miejsce zdarzenia wysłał patrol policji w składzie – mł. sierż. A. R. oraz sierż. W. M..

S. M. podczas badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na Alkometrze, w jego trakcie odmówił kontynuowania badania . Natomiast M. O. (1) odmówił podaniu się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na Alkometrze. W czasie trwania tej kontroli drogowej , zarówno M. O. (1) jak i S. M., przekonywali policjantów, aby odstąpili od czynności służbowych, utrudniali ich przebieg, powołując się przy tym na „szerokie znajomości z miejscowymi policjantami” oraz na zajmowane przez nich stanowiska w strukturach administracji samorządowej – S. M. był Wójtem Gminy N. , zaś M. P. Rady Gminy N. . Wobec konieczności przewiezienia obydwu oskarżonych do KPP w L. celem pobrania od nich próbki krwi do dalszych badań, M. S. zlecił mł. asp. P. K. (1) oraz mł. asp. H. J. udzielenie pomocy w/w funkcjonariuszom policji , żeby przypilnowali samochody należące do oskarżonych, do czasu ich przekazania uprawnionej osobie. S. M. podczas trwania tej kontroli drogowej zadzwonił do oskarżonej B. S. Gminy w N. aby ta przyjechała na miejsce kontroli by odebrać samochód marki S. (...) o nr rej. (...) –będący własnością Urzędu Gminy w N. oraz samochód marki M. (...) o nr rej. (...) będący własnością M. O. (1). Około godz. 21:30 na miejsce kontroli na prośbę funkcjonariuszy przeprowadzających tą kontrolę przyjechał kom. M. S. i st. asp. B. P., aby bezpośrednio na miejscu nadzorować przebieg przedmiotowej kontroli.

Oskarżona B. K. (1) przybyła na miejsce kontroli drogowej około godziny 21.15.-21-20 . Następnie oskarżona B. K. (1) podeszła do radiowozu w którym z tyłu siedział S. M. i po wypełnieniu przez policjanta A. L. oświadczenia o odbiorze pojazdu podpisała to oświadczenie . Następnie A. L. zapytał S. M. kto ma kluczyki do tego samochodu . S. M. powiedział że on i przekazał kluczy samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) temu policjantowi . Następnie ten A. L. przekazał te kluczyki i dokumenty tego samochodu oskarżonej B. K. (1) . S. M. przez otwarte okno powiedział oskarżonej B. K. (1) gdzie ma odstawić ten samochód . Na miejsce kontroli drogowej w rozmowie z mł. asp. A. L. oskarżona B. K. (1) stwierdziła „ że w końcu się doigrali” mając na myśli iż S. M. i M. O. (1) prowadzili samochody w stanie nietrzeźwości Oskarżona B. K. (1) następnie odjechała samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) do miejsca zamieszkania S. M. na osiedle (...) przy ul. (...) w N., zgodnie z poleceniem S. M. . Gdy oskarżona B. K. (1) zostawiła samochód marki S. (...) o nr rej. (...) pod domem S. M. przy ul. (...) zadzwoniła do zastępcy W. Gminy N. A. S. , aby ta zawiozała ją z powrotem na miejsce kontroli drogowej po odbiór samochodu M. O. (1). Następnie obie pojechały na miejsce kontroli drogowej , za nimi przyjechała jeszcze żona S. M. . Gdy przyjechały na miejsce tej kontroli radiowóz w którym znajdował się S. M. już odjechał . Następnie oskarżona B. K. (1) podeszła do radiowozu w którym znajdował się M. O. (1) i wypełniła podane jej przez policjanta A. R. oświadczenie o odbiorze samochodu marki M. (...) i odebrała od tego policjanta dokumenty i kluczyki. Następnie oskarżona B. K. (1) odbyła krótką rozmowę ze znajdującym się w radiowozie M. O. (1) który powiedział jej gdzie ma odstawić jego samochód . Tak więc oskarżona B. K. (1) miała na miejscu kontroli bezpośredni kontakt ze S. (...) i M. O. (1) i mogła się zorientować że są oni w stanie nietrzeźwości , gdyż z nimi bezpośrednio rozmawiał .

Następnie A. R. oraz W. M. przewieźli M. O. (1) do KPP w L., zaś S. M. był przewożony przez A. L. i A. J.. Do KPP w L. przyjechali także asp. M. G. (kierownik ogniwa w (...)) oraz asp. M. W. (kierownik ogniwa (...)), którzy przywieźli ze sobą pakiety do pobierania krwi o numerach WA 11- (...) oraz WA 11- (...). Z kolei w zestawach tych były fiołki z

numerami seryjnymi LOT: (...) (z szarym korkiem, termin ważności 31.12.2012r.), (...) (z czerwonym korkiem, termin ważności 30.11.2012r.) oraz (...) (z czerwonym korkiem, termin ważności 31.10.2012r.) Po około dwugodzinnym oczekiwaniu do KPP w L. przyjechała karetka pogotowia w której znajdowali się między innymi pielęgniarka W. A. i lekarz J. M.. Około godz. 23.45 pielęgniarka W. A. pobrała krew od S. M., po wcześniejszym przebadaniu S. M. przez lekarza J. M.. Krew została pobrana do pakietu nr WA 11- (...). Po wykonaniu tej czynności okazało się, że załoga pogotowia dostała pilne wezwanie do chorego pacjenta. Dlatego M. O. (1) został przewieziony przez A. L. oraz A. J. do ZOZ w L. przy ul. (...). Towarzyszyli im także M. G. oraz M. W.. Tam, po przebadaniu oskarżonego przez lekarza L. B., o godz. 00:35 została pobrana od niego krew przez pielęgniarkę E. Ł. (1), do pakietu nr (...). Po dokonaniu tych badań zarówno S. M. , jak i M. O. (1) zadzwonili do oskarżonej B. K. (2) by ta odebrała ich z KPP w L. .

Po sporządzeniu dokumentacji przez policjantów w dniu 05 stycznia 2012 r. S. M. został zwolniony o godz. 01:40, natomiast M. O. (1) o godz. 02:10. Po zwolnieniu z KPP w L. S. M. udał się na parking przed KPP w L. przy ul. (...) gdzie w samochodzie czekała na niego oskarżona B. K. (1) . Siedząc w samochodzie oczekiwali aż M. O. (1) opuści budynek KPP w L. . Następnie oskarżona B. K. (1) odwiązał M. O. (1) do jego miejsc zamieszkania w miejscowości Z. i S. M. do jego miejsca zamieszkania w N. i wróciła do domu . Tym samym oskarżona B. K. (1) znajdując się przez tak długi okres czasu w samochodzie razem ze S. M. i M. O. (1) musiała się zorientować iż w dalszym ciągu znajdują się oni w stanie nietrzeźwości .

Ponieważ przedmiotowa kontrola drogowa M. O. (1) i S. M. odbyła się w N., to w dniu 05 stycznia 2012r. około godz. 6:00 , zgodnie z właściwością miejscową, całą dokumentację łącznie z w/w pakietami została przekazana oficerowi dyżurnemu KP w N.. Z kolei dyżurny około godz. 8:00 przekazał tę dokumentację oraz pakiety komendantami KP w N. podkom. G. N., który około godz. 12:00, na polecenie komendanta KPP w L., przewiózł pakiety z powrotem do KPP w L.. Tam pakiety znajdowały się do 10.01.2012 r., ponieważ dopiero tego dnia przekazano jej do (...) w W., celem przeprowadzenia badań. Z opinii (...) w W. wynika iż w obu próbkach stwierdzono zawartość alkoholu etylowego i we krwi M. O. (1) było to 0,26 ‰, a we krwi S. M. było to 0,20 ‰.. W trakcie badań z zakresu ustalenia profilu genetycznego z w/w próbek krwi, a następnie po porównaniu z profilem oskarżonych, biegły sądowy P. K. (2) ustalił, że materiał genetyczny z próbki nr 1 (...) fiolka A i B) z prawdopodobieństwem granicznym z pewnością pochodzi od M. O. (1), zaś próbka nr 2 (...) fiolka A i B) z prawdopodobieństwem granicznym z pewnością pochodzi od S. M..

W dniu 19.06.2012 r. przeprowadzono oględziny obu w/w pakietów i wówczas okazało się, że znajdują się tam fiołki o numerach LOT: (...) (z szarym korkiem, termin ważności 31.03.2012r.) oraz (...) (z czerwonym korkiem, data ważności 31.03.2012r.) i jednocześnie brak było fiołek o numerach (...), (...), (...). Natomiast fiołki z w/w numerami powinny znajdować się w pakietach zakupionych przez (...) w W. z numerami od (...) do (...). Tym samym badania (...) nie zostały przeprowadzone na próbkach krwi, które zostały pobrane od S. M. bezpośrednio po zdarzeniu w obecności policjantów (...). W trakcie śledztwa prowadzonego w sprawie sygn. akt 3 Ds. 28/12 prokuratorowi nie udało się ustalić, kiedy i przez kogo zostały zniszczone próbki krwi pobrane w nocy z 04 na 05.01.2012 r. od M. O. (1) oraz S. M.. Jednak krew znajdująca się w przebadanych próbkach została pobrana od S. M. i M. O. (1) już po zwolnieniu ich z KPP w L. w godzinach przedpołudniowych (przed godziną 12.00) w dniu 05 stycznia 2012 r. .

W dniu 08 lutego 2012 r. oskarżona B. K. (1) została przesłuchana w charakterze świadka na okoliczności przebiegu zdarzenia z nocy z 04 na 05 stycznia 2012 r. w Prokuraturze Rejonowej w L. woj. (...) w toku postępowania przygotowawczego sygn. akt 3 Ds 12/12 przeciwko S. M. i M. O. (1) podejrzanym o czyn z art. 178a § 1 k.k. po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za zeznawanie nieprawdy lub zatajenie prawdy . Oskarżona B. K. (1) złożyła fałszywe zeznania twierdząc , że w nocy z 04 na 05 stycznia 2012 r. nie wyczuła od wyżej wymienionych alkoholu , dodając , że wyczułaby od nich alkohol gdyby wypili , oraz że wymienieni poruszali się „normalnie” , nie zataczali się mówili „normalnie” , nie bełkotali. Zeznania o takiej treści oskarżona B. K. (1) złożyła mimo faktu iż w dniu 04 stycznia 2012 r. podczas kontroli drogowej w miejscowości N. , a następnie w dniu 05 stycznia 2012 r. po opuszczeniu przez S. M. i M. O. (1) budynku KPP w L. miała bezpośredni kontakt z S. M. i M. O. (1) i musiała się zorientować że znajdują się oni pod wpływem alkoholu . Oskarżona B. K. (1) po zwolnieniu S. M. z KPP w L. przebywała w nim samochodzie około godziny zaś z M. O. (1) około 30 minut . Oskarżona B. K. (1) czekała bowiem w samochodzie ze S. M. aż budynek KPP w L. opuści M. O. (1) a następnie odwiozła ich do ich miejsc zamieszkania . Ponadto z opinii (...) w W. wynika

iż w obu próbkach stwierdzono zawartość alkoholu etylowego i we krwi M. O. (1) było to 0,26 ‰, a we krwi S. M. było to 0,20 ‰, zaś przebadana krew została pobrana od nich w godzinach przedpołudniowych (przed godziną 12.00) w dniu 05 stycznia 2012 r. . Tym samym niewątpliwym jest iż w momencie gdy oskarżona B. K. (1) odbierała S. M. i M. O. (1) w dniu 5 stycznia 2012 r. z KPP w L. w dalszym ciągu znajdowali się oni pod znaczymy wpływem alkoholu . Oskarżona B. K. (3) złożyła natomiast w tym zakresie fałszywe zeznania by uwiarygodnić linie obrony przyjęta przez S. W. Gminy N. który był jej bezpośrednim przełożonym (B. K. (1) pełniła bowiem funkcje S. Gminy w N.) oraz M. O. (1) który pełnił funkcje P. Rady Gminy N. w toczącym się przeciwko nim postępowaniu przygotowawczym o czyn z art. 178a § 1 k.k. prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w L. w sprawie sygn. akt 3 Ds 12/12.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w L. II Wydział Karny z dnia 10 września 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1239/12 S. M. i M. O. (1) zostali skazani za czyny z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 04 stycznia 2012 r. . Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego W. VI Wydział Karny Odwoławczy sygn. akt VI Ka 1430/13 z dnia 01grudnia 2014 roku.

Oskarżona B. K. (1) ma ukończone 61 lata, jest mężatka , nie ma nikogo na utrzymaniu , jest zatrudniona w Urzędzie Gminy N. na stanowisku S. Gminy i uzyskuje dochód w wysokości 6770 zł , nie była karana (k. 213) , nie była leczona psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień : oskarżonej B. K. (1) (k. 403- 405 zb. A i k. 46 - 48) , zeznań świadków : S. M. (k. 252-254 , k. 390-392 zb. C i k. 62-64) , M. O. (1) (k. 250-251 , k. 363-365 zb. C i k. 108-110) , A. L. (k. 64-66 , 229-230, 261-264 , 298-301 zb. C oraz 105-107) , B. P. (k. 79-80, k. 246-247 , k. 305-307 zb. C oraz k. 107) , M. S. (k. 77-79 , k. 243-245 , k. 311-314 zb. C oraz k. 107-108) , A. R. (k. 68-69 , k. 233-234 , k. 333-336 zb. C oraz k. 150-151) , H. J. (k. 75-76 k. 248-249 , k. 340-343 zb. C oraz 152-153) , A. J. (k. 61-63 , k. 231-232 , k. 265-267 , k. 347-352 zb. C oraz k. 153-154) , P. K. (1) (k. 63-64 , k. 240-243 , k. 357-359 zb. C oraz k. 154-155) , W. M. (k. 8-9 , k. 10-13 , k. 22-24 , k. 33-34 akt II Ko 481-17) , E. Ł. (2) (k. 17-19 akt II K 1239/12 oraz k. 201-202) , W. A. (k. 40-41 i k. 73-75 ze zbioru materiałów dołączonego na żądanie obrońcy oraz k. 200-201) , J. M. (k. 37-39 i k. 80-82 ze zbioru materiałów dołączonego na żądanie obrońcy oraz k. 199-200) , zarządzenia wraz z kserokopią materiałów z akt sprawy II K 1239/12 - tj. notatki urzędowej , oświadczenia o przekazaniu pojazdu , oświadczenia B. K. (1) (k. 221 – 227 , k. 238-239 zbioru A) , danych osobo-poznawczych (k. 181 zbioru A) , danych o karalności (k. 372 zbioru A) , informacji o dochodach z systemu teleinformatycznego (k. 411-412 zbioru A) i karty karnej (k. 213) oraz dokumentów z aktach sprawy II K 1239/12 : sprawozdania z przeprowadzonego badania zawartości alkoholu etylowego w płynach ustrojowych u S. M. (k. 60) , protokołu pobrania krwi od S. M. (k. 61) , sprawozdania z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w płynach ustrojowych u M. O. (1) (k. 62) , protokołu pobrania krwi u M. O. (1) (k. 63) , opinii z zakresu powtórnego badania krwi u M. O. (1) (k. 131-134) , opinii powtórnego badania krwi u S. M. (k. 138-141) , prawomocnego wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 10.09.2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1239/12 (k. 537-538) , uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 10.09.2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1239/12 (k. 542 – 556) , wyroku Sądu Okręgowego W. VI Wydział Karny Odwoławczy sygn. akt VI Ka 1430/13 z dnia 01.12.2014 roku (k. 667) , uzasadnienia Wyroku Sądu Okręgowego W. VI Wydział Karny Odwoławczy sygn. akt VI Ka 1430/13 z dnia 01.12.2014 roku (k. 672-684) .

Oskarżona B. K. (1) stanęła pod zarzutem , iż : w dniu 08 lutego 2012 r. w Prokuraturze Rejonowej w L. woj. (...) w toku postępowania przygotowawczego sygn. akt 3 Ds 12/12 przeciwko S. M. i M. O. (1) , podejrzanym o czyn z art. 178a § 1 k.k. , po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za zeznawanie nieprawdy lub zatajenie prawdy , złożyła fałszywe zeznania twierdząc , że w nocy z 4 na 5 stycznia 2012 r. nie wyczuli od wyżej wymienionych alkoholu , dodając , że wyczuliaby od nich alkohol gdyby wypili , oraz że wymienieni poruszali się „normalnie” , nie zataczali się mówili „normalnie” , nie bełkotali , podczas gdy obecni na miejscu zatrzymania świadkowie złożyli w tym zakresie całkowicie odmienne zeznania , a S. M. i M. O. (1) znajdowali się w stanie nietrzeźwości , co zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu to jest popełnienia czynu z art. 233 § 1 k.k..

Oskarżona B. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego jej czynu (k. 403 zb. A i k. 46) . Oskarżona B. K. (1) wyjaśniła iż w dniu 04 stycznia 2012 r. otrzymała

telefon od W. Gminy N. S. M. by przyjechała na ul. (...) w miejscowości N. by odebrać samochód marki S. (...) o nr rej. (...) –będący własnością Urzędu Gminy w N. który użytkował S. M. . S. M. nie poinformował ją jednak dlaczego ma odebrać ten samochód. Gdy przyjechała na miejsce zobaczyła iż S. M. i M. O. (1) zostali zatrzymani do kontroli drogowej i obaj znajdowali się w radiowozach policyjnych. Po rozmowie z policjantem przeprowadzającym tą kontrolę drogową oświadczyła iż odbierze zarówno samochód S. jak i samochód marki M. (...) którym kierował M. O. (1). Z dalszych wyjaśnień oskarżonej B. K. (1) wynika iż podeszła do radiowozu w którym z tyłu siedział S. M. i po wypełnieniu przez policjanta oświadczenia o odbiorze pojazdu podpisała to oświadczenie . Następnie policjant zapytał S. M. przez otwarte okno radiowozu kto ma kluczyki . S. M. powiedział że on i przekazał kluczy i dokumenty samochodu marki S. (...) temu policjantowi . Następnie ten policjant przekazał te kluczyki oskarżonej B. K. (1) . Oskarżona B. K. (1) wskazała iż podczas tej kontroli nie rozmawiała bezpośrednio ze S. M.. Z dalszych wyjaśnień oskarżonej B. K. (1) wynika iż następnie odjechała samochodem S. (...) do miejsca zamieszkania S. M. na osiedle (...) w N. . Gdy zostawiła ten samochód pod domem S. M. przy ul. (...) zadzwoniła do zastępcy W. Gminy N. pani A. S. , aby ta zawiozła ją z powrotem na miejsce kontroli drogowej po odbiór samochodu M. O. (1). Następnie obie pojechały na miejsce kontroli drogowej , za nimi przyjechała jeszcze żona S. M. . Gdy przyjechali na miejsce tej kontroli radiowóz w którym znajdował się S. M. już odjechał . Następnie podeszła do radiowozu w którym znajdował się M. O. (1) i wypełniła podane jej przez innego policjanta oświadczenie o odbiorze samochodu marki M. (...) i odebrała od tego policjanta dokumenty i kluczyki . Oskarżona B. K. (3) wskazała iż wtedy nie rozmawiała z M. O. (1) , słyszała jednak jak rozmawia on w radiowozie z policjantami . Z dalszych wyjaśnień oskarżonej B. K. (1) wynika że gdy już wróciła do domu około godz. 23.00 zadzwonił do niej ponownie S. M. by zabrała go z budynku KPP w L. . Po przyjeździe na miejsce około 2 godziny oczekiwała aż S. M. opuści budynek KPP w L.. Następnie jeszcze razem ze S. M. przez 30 minut w jej samochodzie czekali aż budynek KPP w L. opuści M. O. (1) . Po czym zawiozła M. O. (1) do jego miejsca zamieszkania w miejscowości Z. a S. M. do jego miejsca zamieszkania w miejscowości N.. Oskarżona B. K. (1) wskazała iż wtedy w zasadzie nie rozmawiała ze S. M. i M. O. (1) i nie wyczuła od nich woni alkoholu. Ponadto z wyjaśnień oskarżonej B. K. (1) wynika że faktycznie powiedziała iż „ z racji wieloletniego zasiadania w komisji rozwiązywania problemów alkoholowych ma czuły nos i na pewno wyczuła by gdyby panowie M. i O. byli nietrzeźwi” (k. 403- 405 zb. A i k. 46 – 48).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej B. K. (1) odnośnie faktu iż w dniu 04 stycznia 2012 r. po telefonie od S. M. przyjechała na miejsce kontroli drogowej S. M. i M. O. (2) w N. przy ul. (...) a następnie odbierała od policjantów przeprowadzających tą kontrolę drogową samochody : marki S. (...) o nr rej. (...) –będący własnością Urzędu Gminy w N. który użytkował S. M. oraz M. (...) o nr rej. (...) będący własnością M. O. (1) . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonej B. K. (1) z której wynika iż gdy już wróciła do domu około godz. 23.00 zadzwonił do niej ponownie S. M. by zabrała go z budynku KPP w L. . Po przyjeździe na miejsce około 2 godziny oczekiwała aż S. M. opuści budynek KPP w L.. Następnie jeszcze razem ze S. M. przez 30 minut w jej samochodzie czekali aż budynek KPP w L. opuści M. O. (1) . Po czym zawiozła M. O. (1) do jego miejsca zamieszkania w miejscowości Z. a S. M. do jego miejsca zamieszkania w miejscowości N.. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej B. K. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : S. M. (k. 252-254 , k. 390-392 zb. C i k. 62-64) , M. O. (1) (k. 250-251 , k. 363-365 zb. C i k. 108-110) , A. L. (k. 64-66 , 229-230 , 261-264 , 298-301 zb. C oraz 105-107) , B. P. (k. 79-80 , k. 246-247 , k. 305-307 zb. C oraz k. 107) , M. S. (k. 77-79 , k. 243-245 , k. 311-314 zb. C oraz k. 107-108) , A. R. (k. 68-69 , k. 233-234 , k. 333-336 zb. C oraz k. 150-151) , H. J. (k. 75-76 k. 248-249 , k. 340-343 zb. C oraz 152-153) , A. J. (k. 61-63 , k. 231-232 , k. 265-267 , k. 347-352 zb. C oraz k. 153-154) , P. K. (1) (k. 63-64 , k. 240-243 , k. 357-359 zb. C oraz k. 154-155) i W. M. (k. 8-9 , k. 10-13 , k. 22-24 , k. 33-34 akt II Ko 481-17) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci : notatki urzędowej , oświadczenia o przekazaniu pojazdu, oświadczenia B. K. (1) (k. 221 – 227 , k. 238-239 zbioru A).

Sąd nie dał w pozostałym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżonej B. K. (1) zwłaszcza co do faktu iż na miejscu kontroli drogowej w dniu 04 stycznia 2012 r. w N. przy ul. (...) nie rozmawiała bezpośrednio ze S. M. i M. O. (1) podczas przekazywania jej ich samochodów przez policjantów przeprowadzających tą kontrolę drogową , dlatego nie mogła stwierdzić czy są pod wpływem alkoholu , zaś jej stwierdzenia iż w jej ocenie nie można było stwierdzić iż S. M. znajdowali się pod wpływem alkoholu odnosiło się tylko do S. M. gdyż M. O. (1) nawet nie widziała na miejscu kontroli . Na wiarę nie zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonej B. K. (1) w której wskazała iż podczas oczekiwania

razem ze S. M. w jej samochodzie na parkingu obok budynku KPP w L. na M. O. (1) i później gdy odwoziła S. M. i M. O. (1) do ich miejsca zamieszkania w zasadzie z nimi nie rozmawiała i nie była w stanie stwierdzić iż są pod wpływem alkoholu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej B. K. (1) są niejasne, nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności za popełnione przez nią czyn. Na wstępie należy wskazać iż oskarżona B. K. (1) stała pod zarzutem iż w dniu 08 lutego 2012 r. w Prokuraturze Rejonowej w L. woj. (...) w toku postępowania przygotowawczego sygn. akt 3 Ds 12/12 przeciwko S. M. i M. O. (1), podejrzanym o czyn z art. 178a § 1 k.k., po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za zeznawanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, złożyła fałszywe zeznania twierdząc, że w nocy z 4 na 5 stycznia 2012 r. nie wyczuła od wyżej wymienionych alkoholu, dodając, że wyczułaby od nich alkohol gdyby wypili, oraz że wymienieni poruszali się „normalnie”, nie zataczali się mówili „normalnie”, nie bełkotali, podczas gdy obecni na miejscu zatrzymania świadkowie złożyli w tym zakresie całkowicie odmienne zeznania. Należy zauważyć iż skoro jak twierdzi oskarżona B. K. (1) w swoich wyjaśnieniach na miejscu kontroli drogowej w dniu 04 stycznia 2012 r. w N. przy ul. (...) nie rozmawiała bezpośrednio z M. O. (1) i S. M., zaś M. O. (1) nawet nie widziała to nie miała możliwości wtedy poczynić jakichkolwiek obserwacji odnośnie faktu czy osoby te znajdują się w stanie nietrzeźwości czy też nie. Natomiast w swoich zeznaniach złożonych w dniu 08 lutego 2012 r. w Prokuraturze Rejonowej w L. woj. (...) w toku postępowania przygotowawczego sygn. akt 3 Ds 12/12 przeciwko S. M. i M. O. (1), podejrzanym o czyn z art. 178a § 1 k.k. oskarżona B. K. (1) kategorycznie stwierdziła na podstawie swoich obserwacji iż w jej ocenie S. M. i M. O. (1) byli trzeźwi. Na fakt ten zwrócił również oceniając zeznania świadka B. K. (1) Sąd Okręgowy W. VI Wydział Karny Odwoławczy w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego W. sygn. akt VI Ka 1430/13 z dnia 01.12.2014 roku (k. 672-684). Należy jednak stwierdzić iż z zeznań świadków: A. L. (k. 64-66, 229-230, 261-264, 298-301 zb. C oraz 105-107), A. R. (k. 68-69, k. 233-234, k. 333-336 zb. C oraz k. 150-151), H. J. (k. 75-76 k. 248-249, k. 340-343 zb. C oraz 152-153) i W. M. (k. 8-9, k. 10-13, k. 22-24, k. 33-34 akt II Ko 481-17) – policjantów przeprowadzających czynności na miejscu tej kontroli drogowej w dniu 04 stycznia 2012 r. wynika iż po przybyciu na miejsce kontroli drogowej oskarżona B. K. (1), która miała odebrać samochody S. M. i M. O. (1) miała bezpośredni kontakt zarówno ze S. M. i M. O. (1) i krótko z obydwojema rozmawiała, gdy ci znajdowali się w radiowozach policyjnych. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka A. R. złożonymi na rozprawie przed Sądem który wskazał iż oskarżona B. K. (1) na pewno rozmawiał zarówno ze S. M. jak i z M. O. (1) odnośnie faktu gdzie ma odstawić ich samochody (k. 150-151). Ponadto w swoich zeznaniach świadek M. O. (1) stwierdził iż oskarżona B. K. (1) na miejscu kontroli drogowej rozmawiała ze S. M., nie pamięta jednak czy rozmawiała również z nim (k. 250-251, k. 363-365 zb. C i k. 108-110). Należy stwierdzić iż twierdzenia oskarżonej B. K. (1) iż na miejscu kontroli nie rozmawiała ani z S. M. ani z M. O. (1) wobec faktu iż to ona miała zająć się ich samochodami jest nielogiczne. Oskarżona B. K. (1) musiała bowiem ustalić w rozmowie ze S. M. gdzie odstawić samochód marki S. (...) o nr rej. (...) – będący własnością Urzędu Gminy w N. który użytkował S. M. – do miejsca zamieszkania S. M. czy też na parking UG N.. Oskarżona B. K. (1) musiała również ustalić w rozmowie z M. O. (1) gdzie odstawić jego samochód marki M. (...) o nr rej. (...), wobec faktu iż M. O. (3) jest właścicielem kilku nieruchomości w których jednocześnie mieszka (po jego zwolnieniu z KPP w L. oskarżona odwoziła go do jego hotelu w miejscowości Z.). Fakt ten potwierdza wersje zdarzeń opisana między innymi przez świadka A. R.. Dodatkowo należy stwierdzić iż po sporządzeniu dokumentacji przez policjantów w dniu 05 stycznia 2012 r. S. M. został zwolniony o godz. 01:40, natomiast M. O. (1) o godz. 02:10.. Po zwolnieniu z KPP w L. S. M. udał się na parking przed KPP w L. przy ul. (...) do samochodu w którym znajdowała się oskarżona i wspólnie oczekiwali na M. O. (1) przez około 30 minut. Niewątpliwym jest iż podczas tego oczekiwania oskarżona B. K. (1) musiała się zorientować iż S. M. jest nietrzeźwy. Oskarżona B. K. (1) musiała się również zorientować iż z w stanie nietrzeźwości znajdował się również M. O. (1) gdy odwoziła go do jego hotelu w miejscowości Z.. Należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżona B. K. (1) wskazała iż „z racji wieloletniego zasiadania w komisji rozwiązywania problemów alkoholowych ma czuły nos i na pewno wyczuła by gdyby panowie M. i O. byli nietrzeźwi” (k. 403-405 zb. A). Podnieść należy iż z zeznań świadka E. Ł. (2) – pielęgniarki która w nocy z 4 na 5 stycznia 2012 r. pobierała krew na zawartość alkoholu od M. O. (1) wynika wyczuwalna była od niego woń alkoholu (k. 17-19 akt II K 1239/12 oraz k. 201-202). Dodatkowo należy wskazać iż zeznań świadków A. L. (k. 64-66, 229-230, 261-264, 298-301 zb. C oraz 105-107), B. P. (k. 79-80, k. 246-247, k. 305-307 zb. C oraz k. 107), M. S. (k. 77-79, k. 243-245, k. 311-314 zb. C oraz k. 107-108), A. R. (k. 68-69, k. 233-234, k. 333-336 zb. C oraz k. 150-151), H. J. (k. 75-76 k. 248-249, k. 340-343 zb. C oraz 152-153), A. J. (k. 61-63, k. 231-232, k. 265-267, k. 347-352 zb. C oraz k. 153-154), P. K. (1) (k. 63-64, k. 240-243, k. 357-359 zb. C oraz k. 154-155) i W.

M. (k. 8-9 , k. 10-13 , k. 22-24 , k. 33-34 akt II Ko 481-17) wynika kategorycznie iż zachowanie S. M. i M. O. (1) na miejscu kontroli drogowej i w budynku KPP w L. oraz fakt i wyczuwalna był od nich woń alkoholu nie pozostawiała żadnej wątpliwości co do faktu iż byli oni nietrzeźwi . Oskarżona B. K. (1) była jedynym świadkiem który twierdził kategorycznie iż osoby te były trzeźwe . Należy również wskazać iż w trakcie śledztwa prowadzonego w sprawie sygn. akt 3 Ds. 28/12 prokuratorowi nie udało się ustalić, kiedy i przez kogo zostały zniszczone próbki krwi pobrane w nocy z 04 na 05.01.2012r. od M. O. (1) oraz S. M.. Jednak krew znajdująca się w przebadanych próbkach została pobrana od S. M. i M. O. (1) już po zwolnieniu ich z KPP w L. w godzinach przedpołudniowych (przed godziną 12.00) w dniu 05 stycznia 2012 r. . Fakt ten wynika z dokumentów z aktach sprawy II K 1239/12 : sprawozdania z przeprowadzonego badania zawartości alkoholu etylowego w płynach ustrojowych u S. M. (k. 60) , protokołu pobrania krwi od S. M. (k. 61) , sprawozdania z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w płynach ustrojowych u M. O. (1) (k. 62) , protokołu pobrania krwi u M. O. (1) (k. 63) , opinii z zakresu powtórnego badania krwi u M. O. (1) (k. 131-134) , opinii powtórnego badania krwi u S. M. (k. 138-141) , prawomocnego wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 10.09.2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1239/12 (k. 537-538) , uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 10.09.2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1239/12 (k. 542 – 556) , wyroku Sądu Okręgowego W. VI Wydział Karny Odwoławczy sygn. akt VI Ka 1430/13 z dnia 01.12.2014 roku (k. 667) , uzasadnienia Wyroku Sądu Okręgowego W. VI Wydział Karny Odwoławczy sygn. akt VI Ka 1430/13 z dnia 01.12.2014 roku (k. 672-684). Tym samym niewątpliwym jest gdy w L. w dniu 05 stycznia 2012 r. o godz. 01:40 S. M. , zaś M. O. (1) o godz. 02:10. opuścili budynek KPP L. byli w stanie nietrzeźwości , zaś oskarżona B. K. (2) mając wtedy bezpośredni kontakt z S. M. przez okres ok. 1 godziny i z M. O. (4) przez okres ok. 30 minut musiała o tym wiedzieć . Należy wskazać iż oskarżona B. K. (1) swoje zeznania w charakterze świadka składała w dniu 08 lutego 2012 r. a więc po ponad miesiącu po tym zdarzeniu gdy jeszcze nie był znany wynik badań krwi S. M. i M. O. (1) , a te zeznania świadka B. K. (1) ściśle korespondują z linią obrony przyjęta w tym postępowaniu przez S. M. i M. O. (1) . Należy wskazać iż wtedy oskarżona B. K. (1) pełniła funkcję Sekretarz Gminy N. , S. M. był Wójtem Gminy N. zaś M. P. Rady Gminy N. co było powodem iż oskarżona B. K. (1) złożyła fałszywe zeznania postępowaniu przygotowawczym sygn. akt 3 Ds 12/12 w co do okoliczności mających zasadnicze znaczenie dla wyjaśnienia tej sprawy . Dodatkowo należy stwierdzić iż prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w L. II Wydział Karny z dnia 10 września 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1239/12 S. M. i M. O. (1) zostali skazani za czyny z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 04 stycznia 2012 r. . Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego W. VI Wydział Karny Odwoławczy sygn. akt VI Ka 1430/13 z dnia 01grudnia 2014 roku.

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonej B. K. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: S. M., M. O. (1), A. L., B. P. , M. S. , A. R., H. J., A. J. , P. K. (1) , W. M. , E. Ł. (2), W. A. i J. M. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym.

Świadek S. W. Gminy N. w swoich zeznaniach opisał co pamięta z przebiegu jego kontroli drogowej w dniu 04 stycznia 2012 r. w miejscowości N. na ul. (...) . Z zeznań świadka S. M. wynika iż podczas tej kontroli drogowej zadzwonił do oskarżonej B. K. (1) by ta odebrała samochód marki S. (...) którym kierował . Świadek S. M. wskazał iż nie jest pewien czy na miejscu kontroli drogowej rozmawiał z oskarżoną B. K. (1) , ale raczej nie . Z dalszych zeznań świadka S. M. wynika iż po tym jak w KPP w L. pobrano mu krew na zawartość alkoholu ponownie zadzwonił do B. K. (1) by ta przyjechała po niego do KPP w L. . Po wyjściu z KPP w L. przez około 30 minut czekał razem z oskarżoną B. K. (1) w jej samochodzie aż budynek KPP w L. opuści M. O. (1). Następnie oskarżona B. K. (1) odwiozła go i M. O. (1) do ich miejsc zamieszkania. Ponadto świadek S. M. przyznał iż został skazany prawomocnym wyrokiem za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 04 stycznia 2012 r. (k. 252-254 , k. 390-392 zb. C i k. 62-64) .

Świadek M. O. (1) ówczesny – przewodniczący Rady Gminy N. w swoich zeznaniach opisał co pamięta z przebiegu jego kontroli drogowej w dniu 04 stycznia 2012 r. w miejscowości N. na ul. (...) . Z zeznań świadka M. O. (1) wynika iż podczas tej kontroli drogowej widział jak oskarżona B. K. (1) podchodzi do radiowozu w którym siedział S. M. i z nim rozmawia . Następnie oskarżona B. K. (1) odjechała samochodem marki S. (...) . Po odstawieniu tego samochodu oskarżona B. K. (1) ponownie przyjechała na miejsce kontroli drogowej by odebrać jego samochód . Jednak wtedy raczej nie rozmawiał z oskarżoną. Gdy był w KPP w L. zadzwonił do oskarżonej B. K. (1) by ta odwiozła go z KPP w

L. do domu . Po wyjściu z KPP w L. wsiał do samochodu oskarżonej B. K. (1) w którym już siedział S. M. . Następnie oskarżona B. K. (1) odwiozła go i S. M. do ich miejsc zamieszkania. Ponadto świadek M. O. (1) przyznał iż został skazany prawomocnym wyrokiem za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 04 stycznia 2017 r. (k. 250-251 , k. 363-365 zb. C i k. 108-110) .

Z zeznań świadków A. L. (k. 64-66 , 229-230, 261-264 , 298-301 zb. C oraz 105-107) , B. P. (k. 79-80, k. 246-247 , k. 305-307 zb. C oraz k. 107) , M. S. (k. 77-79 , k. 243-245 , k. 311-314 zb. C oraz k. 107-108) , A. R. (k. 68-69 , k. 233-234 , k. 333-336 zb. C oraz k. 150-151) , H. J. (k. 75-76 k. 248-249 , k. 340-343 zb. C oraz 152-153) , A. J. (k. 61-63 , k. 231-232 , k. 265-267 , k. 347-352 zb. C oraz k. 153-154) , P. K. (1) (k. 63- 64 , k. 240-243 , k. 357-359 zb. C oraz k. 154-155) i W. M. (k. 8-9 , k. 10-13 , k. 22-24 , k. 33-34 akt II Ko 481-17) – policjantów którzy uczestniczyli w czynnościach związanych z kontrolą drogową S. M. i M. O. (1) w N. przy ul. (...) oraz w dalszych czynnościach związanych z tą kontrolą drogową wykonywanych w budynku KPP w L. wynika jaki był przebieg tych czynności i powodu zatrzymania do kontroli drogowej S. M. a następnie M. O. (1) . Z zeznań tych świadków wynika kategorycznie iż S. M. i M. O. (1) znajdowali się pod znacznym wpływem alkoholu o czym świadczyła ich bełkotliwa mowa , fakt iż wyraźnie się zataczali się, mieli zachwianą równowagę oraz wyczuwalny był od nich zapach alkoholu . Ponadto z zeznań świadków : A. L. (k. 64-66 , 229-230, 261-264 , 298-301 zb. C oraz 105-107) , A. R. (k. 68-69 , k. 233-234 , k. 333-336 zb. C oraz k. 150-151) , H. J. (k. 75-76 k. 248-249 , k. 340-343 zb. C oraz 152-153) i W. M. (k. 8-9 , k. 10-13 , k. 22-24 , k. 33-34 akt II Ko 481-17) wynika iż po przybyciu na miejsce kontroli drogowej oskarżona B. K. (1) , która miała odebrać samochody S. M. i M. O. (1) miała z nimi bezpośredni kontakt i krótko z nimi rozmawiała , gdy ci znajdowali się w radiowozach policyjnych . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka A. R. który wskazał iż oskarżona B. K. (1) na pewno rozmawiał zarówno ze S. M. jak i z M. O. (1) odnośnie faktu gdzie ma odstawić ich samochody (k. 150-151) . Należy wskazać iż z zeznań świadka M. O. (1) wynika iż na miejscu kontroli drogowej oskarżona B. K. (1) rozmawiał ze S. M. gdy ten znajdował się w radiowozie .

Z zeznań świadka E. Ł. (2) – pielęgniarki która w nocy z 04 na 05 stycznia 2012 r. pobierała krew na zawartość alkoholu od M. O. (1) wynika jak wyglądała ta czynność . Z zeznań tego świadka wynika kategorycznie iż od M. O. (1) wyczuwalna była woń alkoholu (k. 17-19 akt II K 1239/12 oraz k. 201-202) .

Z zeznań świadka W. A. – pielęgniarki która w dniu 04 stycznia 2012 r. w budynku KPP w L. pobierała krew na zawartość alkoholu od S. M. wynika jak wyglądała ta czynność . Z zeznań tego świadka wynika podczas tej czynności S. M. nic do niej nie mówi , a ona się stara nie obwąchiwać osób od których pobiera krew (k. 40-41 i k. 73-75 ze zbioru materiałów dołączonego na żądanie obrońcy oraz k. 200-201) .

Natomiast z zeznań świadka J. M. – lekarza który w dniu 04 stycznia 2012 r. w budynku KPP w L. przeprowadzał badanie S. M. przed pobieraniem mu krwi na zawartość alkoholu przez W. A. wynika jak wyglądało to badanie . Z zeznań świadka J. M. wynika jakimi kryteriami posługuje się celem oceny czy osoba znajduje się pod znacznym wpływem alkoholu i dlaczego wtedy uznał iż S. M. nie znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu (k. 37-39 i k. 80-82 ze zbioru materiałów dołączonego na żądanie obrońcy) . W swoich zeznaniach na rozprawie przed Sądem w dniu 15 marca 2017 r. świadek J. M. szczegółowo wyjaśnił na czym opiera swoje obserwacje dotyczące ustalenia czy dana osoba znajduje się pod znacznym wpływem alkoholu i jak definiuje ten stan . Świadek J. M. kategorycznie stwierdził iż nie jest w stanie stwierdzić czy ktoś znajduje się pod mniejszym wpływem alkoholu i nie zachowuje się w sposób wcześniej przez niego opisany odnosząc to do badania S. M. w dniu 04 stycznia 2012 r. (k. 199-200) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 233 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 15 kwietnia 2016 r. stanowi iż, karze pozbawienia wolności do lat 3 podlega kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę. Zgodnie z treścią tego przepisu dopuszcza się fałszywych zeznań ten, kto składając zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę. Zabronione zachowanie może więc mieć formę działania polegającego na świadomym składaniu zeznań nieprawdziwych albo zaniechania, które polega na powstrzymaniu się od podania znanych zeznającemu okoliczności stwierdzających prawdę. Nie należy tego mylić z bezpodstawnym uchyleniem się od złożenia zeznań, które nie jest równoznaczne z zatajeniem prawdy. Treści zawarte w fałszywych zeznaniach muszą być obiektywnie niezgodne z prawdą, jak również subiektywnie nieprawdziwe. Jest to więc przestępstwo, które można popełnić jedynie umyślnie - w formie zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego, tzn. że sprawca musi chcieć zeznać nieprawdę lub zataić prawdę albo przewidywać taką możliwość i z tym się godzić. Nieświadome mówienie nieprawdy, chociażby sprawca mógł błędu uniknąć, jak też działanie lekkomyślne nie wypełniają podmiotowych znamion przestępstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 1999 r., II KKN 129/97, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 9). Przestępstwa fałszywych zeznań można dopuścić się jedynie w postępowaniu sądowym albo w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy. Drugim warunkiem przedmiotowym jest, aby przyjmujący zeznania, działając w zakresie swych uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania albo odebrał od niego przyrzeczenie (art. 233 § 2). Kompetencję do przyjmowania zeznań regulują odpowiednie przepisy procesowe, które określają kogo można przesłuchiwać pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania oraz tryb przesłuchania (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 1999 r., I KZP 22/99, OSNKW 1999, nr 9-10, poz. 51). (za Komentarz do art. 233 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) . Przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. jest więc przestępstwem indywidualnym, o określonym kręgu podmiotów. Sprawcą tego przestępstwa może być tylko osoba występująca w charakterze świadka.

W powyższej sprawie niewątpliwym jest iż swoim zachowaniem oskarżona B. K. (1) wypełnił znamiona czynu z art. 233 § 1 k.k.. Oskarżona B. K. (1) w dniu 08 lutego 2012 r. w Prokuraturze Rejonowej w L. woj. (...) w toku postępowania przygotowawczego sygn. akt 3 Ds 12/12 przeciwko S. M. i M. O. (1), podejrzanym o czyn z art. 178a § 1 k.k., po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za zeznawanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, złożyła fałszywe zeznania twierdząc, że w nocy z 04 na 05 stycznia 2012 r. nie wyczuła od wyżej wymienionych alkoholu, dodając, że wyczułaby od nich alkohol gdyby wypili, oraz że wymienieni poruszali się „normalnie”, nie zataczali się mówili „normalnie”, nie bełkotali, podczas gdy obecni na miejscu zatrzymania świadkowie złożyli w tym zakresie całkowicie odmienne zeznania. Należy wskazać iż prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w L. II Wydział Karny z dnia 10 września 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1239/12 S. M. i M. O. (1) zostali skazani za czyny z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 04 stycznia 2012 r.. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego W. VI Wydział Karny Odwoławczy sygn. akt VI Ka 1430/13 z dnia 01 grudnia 2014 roku. Oskarżona B. K. (1) świadomie składała fałszywe zeznania toku postępowania przygotowawczego sygn. akt 3 Ds 12/12 w zakresie wyżej opisanym, które miały na celu uwiarygodnienie linii obrony przyjętej przez S. M. i M. O. (1) w tym postępowaniu. Oskarżona B. K. (1) mimo iż miała bezpośredni kontakt z S. M. i M. O. (1) na miejscu kontroli drogowej w dniu 04 stycznia 2012 r. w miejscowości N. przy ul. (...), a następnie w dniu 05 stycznia 2012 r. po tym jak osoby te zostały zwolnione z KPP w L. kategorycznie twierdziła iż w jej ocenie S. M. i M. O. (1) byli trzeźwi. Zeznania te pozostają w rażącej sprzeczności z zeznaniami świadków: A. L. (k. 64-66, 229-230, 261-264, 298-301 zb. C oraz 105-107), B. P. (k. 79-80, k. 246-247, k. 305-307 zb. C oraz k. 107), M. S. (k. 77-79, k. 243-245, k. 311-314 zb. C oraz k. 107-108), A. R. (k. 68-69, k. 233-234, k. 333-336 zb. C oraz k. 150-151), H. J. (k. 75-76 k. 248-249, k. 340-343 zb. C oraz 152-153), A. J. (k. 61-63, k. 231-232, k. 265-267, k. 347-352 zb. C oraz k. 153-154), P. K. (1) (k. 63-64, k. 240-243, k. 357-359 zb.

C oraz k. 154-155) i W. M. (k. 8-9 , k. 10-13 , k. 22-24 , k. 33-34 akt II Ko 481-17) którzy kategorycznie stwierdzili iż zachowanie S. M. i M. O. (1) na miejscu kontroli drogowej i w budynku KPP w L. oraz fakt iż wyczuwalna był od nich woń alkoholu jednoznacznie świadczyło o tym że są w stanie nietrzeźwości . Ponadto z zeznań świadka E. Ł. (2) wynika kategorycznie że podczas pobierania przez nią krwi od M. O. (1) wyczuwalna była woń alkoholu (k. 17-19 akt II K 1239/12 oraz k. 201-202) . Natomiast świadek W. A. nie była w stanie stwierdzić czy podczas pobierania przez nią krwi od S. M. wyczuwalna była woń alkoholu gdyż nie rozmawiała z nim i starała się go nie wachać (k. 40-41 i k. 73-75 ze zbioru materiałów dołączonego na żądanie obrońcy oraz k. 200-201) . Natomiast świadek J. M. w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie przed Sądem w dniu 15 marca 2017 r. kategorycznie stwierdził iż nie jest w stanie stwierdzić czy ktoś znajduje się pod mniejszym wpływem alkoholu odnosząc to do badania S. M. w dniu 04 stycznia 2012 r. (k. 199-200) . Należy wskazać iż oskarżona B. K. (1) składając zeznania w charakterze świadka w tym postępowaniu przygotowawczym pełniła funkcję S. Gminy N. , zaś S. M. był W. Gminy N. , a M. P. Rady Gminy N. co było powodem iż oskarżona B. K. (1) złożyła fałszywe zeznania postępowaniu przygotowawczym sygn. akt 3 Ds 12/12 co do okoliczności mających zasadnicze znaczenie dla wyjaśnienia tej sprawy , uwiarygodniając linie obrony przedstawioną przez S. M. i M. O. (1) iż nie kierowali oni w dniu 04 stycznia 2012 r. pojazdami mechanicznymi będąc w stanie nietrzeźwości . Tak więc oskarżona B. K. (1) popełniła to przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. umyślnie - w formie zamiaru bezpośredniego chcąc zeznać nieprawdę .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonej B. K. (1) odnośnie popełnienia przez nią czynu z art. 233 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości .

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną B. K. (1) czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżoną dobra oraz okoliczności działania oskarżonej . Oskarżona B. K. (1) naruszyła dobro chronione prawem jakim jest ochrona wymiaru sprawiedliwości .

Jako okoliczność łagodząca wobec oskarżonej B. K. (1) Sąd uznał fakt iż nie była ona dotychczas karana (k. 213) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonej B. K. (1) za czyn z art. 233 § 1 k.k. w na podstawie art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności .

Orzeczonej wobec oskarżonej B. K. (1) kara 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności spełniają wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonej funkcję wychowawczą i powstrzymać ją w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy . Sąd wymierzona oskarżonej B. K. (1) karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności wobec faktu iż nie była ona dotychczas karna (k. 213) i została orzeczona kara nie przekraczająca 1 roku pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez nią występku. Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżona B. K. (1) będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżoną B. K. (1) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby . Orzeczenie tego obowiązku spełnia wobec oskarżonej B. K. (1) cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez nią podobnych przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonej B. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 330 zł (trzysta trzydzieści złotych) w tym opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.